

Mưa ngẫu

Tác giả : Lư Thắng Ngạn
 Dịch giả : Dương Đình Hỷ

Chương I. Mưa , khói lâm râm.

Tôi từng nói qua : Tôi sống ở Cao Hùng 19 năm, sống ở Đài Trung 19 năm. Năm 38 tuổi tôi di cư tới Seatle (Mỹ), và ở đó 34 năm. Tôi thường tự hỏi quê hương tôi ở đâu ? là Đài Loan hay Mỹ quốc ? Bỗng nhiên tôi có cảm giác nhớ quê, nhớ Seatle, nhớ Đài Loan. Nỗi nhớ quê này như mây khói chôn trong tâm tôi, làm tôi mãi mãi không quên. Như chợt tỉnh mộng : thân tôi ở đâu ?

Có người hỏi tôi : Ông có ở Đài Bắc không ?

-Không!

-Đài Bắc phố xá có đông đúc không ?

-Không !

Cũng có người hỏi :

-Ông có sống ở Nữ Uớc không ?

-Không !

-Phố xá Nữ Uớc có đông đúc không ?

-Không !

Tôi thường phản tỉnh : Tôi thường sống ở nơi trung hoặc tiểu đô hội. Mỗi khi xem truyền hình hoặc coi báo đều nói đến Nữ Uớc, Las Vegas, những tin tức về Seatle hầu như không có. Tôi nghĩ tới 2 chữ nhỏ nhỏ và viết một bài thi :

Khói nhỏ

Mưa nhỏ

Phố nhỏ

Người nhỏ.

Bài thi này rất đơn sơ, nhưng nó biểu đạt được cảm tưởng ân sâu một đời của tôi. Tôi vì viết một cuốn sách mới, nên làm một bài thi :

*Mỗi ngày từ sáng sớm
 Tôi nhìn những làn khói uốn quanh
 Mưa nhỏ tạnh
 Qua những chồi lá xanh
 Ánh mặt trời xuất hiện
 Tôi ghi vào nhật ký những sinh hoạt thường ngày
 Nho nhỏ
 Ngày lại ngày
 Già lão
 Qua đời.*

Chương II. Ảnh hưởng.

Khi học Sơ trung rồi Cao trung tôi chịu ảnh hưởng của thơ mới vì tôi thường đọc những tác phẩm của các thi nhân đương thời như : Kỳ Huyền, Á Huyền, Chu Mộng Điệp, Dư Quang Trung. Tôi đọc họ qua tạp chí Gió Quê. Như Thuyền dựa neo, neo dựa thuyền. Tôi biến thành tự quét lá rụng, lá rụng tự quét. Về sau tôi đọc Tống từ, khiến thơ tôi có diện mạo mới.

Tôi chú ý tới 3 chữ : 住 trú, 訴 tố, 處 xứ.

Tôi viết thành :

婆 婆 世 界 只 容 汝 小
 Bà bà thế giới chỉ dung nhữ tiểu (trú)
 Thế giới của bà chỉ coi bạn còn nhỏ.

恩 怨 情 仇 向 誰 去 傾
 Ân oán tình cừ hướng thù khừ khuynh (Tố)
 Ân oán, cừ hận hướng về ai ?

淨 土 才 是 汝 去

Tĩnh thổ tài thị nhữ khứ (Xứ)

Tĩnh thổ là nơi bạn tới.

Đó là ảnh hưởng, cái cảm giác như tôi cùng cổ nhân ngồi trên một đám mây trôi, cũng giống như mật giáo truyền thừa không gián đoạn : Từ Cam Châu hoạt Phật, Thổ Đăng Ni Mã, Thổ Đăng Đạt Lục, Thổ Đăng Đạt Cát, Thổ Đăng Kỳ Ma, Na Lạc Ma, Mã Nhĩ Ba, Mễ Lạc Nhật Ba, Can Ba Ba, Đệ nhất thế đại bảo pháp vương Cã Tùng Kiền Ba, thập lục thế đại bảo pháp vương Nhật Bội Đa Kiệt, Lư tôn sư.

Tôi học Mật giáo với : Phổ Phương thượng sư, Liễu Ô hòa thượng, Tát già chứng không, Hát Mã Ba, Thổ đăng Đạt Cát. Có thể nói tôi và các sư phụ cùng ngồi trên một đóa hoa sen.

Tôi viết một bài thi ảnh hưởng :

*Trời, nước một dạng xanh
Mây, vật đều mới toanh
Tâm linh tôi như chiếc thuyền trôi nổi
Lặng lặng mà nghe anh
Tiếng đàn rung liên liên
Tôi trong thuyền đó
Phảng phất như tiên.*

Chương III. Tôi thường nghĩ sâu.

Tôi thường nói tôi ít nhìn bề ngoài, thích nhìn sâu bề trong hơn. Có một lần ở vườn hoa đào của một nhân viên hàng không, nghe Thánh Nghiêm pháp sư nói pháp, ông nói :

-Tâm an thì bình an.

Câu nói này rất hay. Nói ngược lại : Bình an thì tâm an.

Nhưng ở trên đời này có vị nào tâm an một cách chân chính ? Ai ? Ai có tâm an ? V đề đã tới rồi ? Nghĩ sâu hơn làm sao an tâm. Tâm tôi cười cười : ngộ là được chứ gì, chặt đứt phiền não thì an tâm. Nghĩ kỹ đi điều này có đúng không ? Tôi không phải là một nhân vật chính trị, nhưng

sinh hoạt tràn đầy chính trị. Như đề nghị của Tổng thống Thái Anh Văn : duy trì hiện trạng. Tôi nghĩ sâu hơn : làm sao duy trì ? Ngày nay khách đại lục không tới Đài Loan. Quán quang làm sao duy trì ? Quốc tế áp lực làm sao duy trì ? Không ý lại làm sao duy trì ? Tôi không phải là làm chính trị, tôi chỉ là một người thị dân nhỏ bé. Tôi dĩ nhiên hỏi làm sao duy trì ?

Tôi hỏi một đệ tử :

-Phật và Bồ tát làm sao phân biệt ?

-Nga ! Thật là không nghĩ tới, không rõ lắm.

-Phật là tự giác, giác tha, giác hạnh viên mãn, Bồ tát cũng tự giác tha nhưng thiếu giác hạnh viên mãn. Thanh Văn là tự giác, Duyên Giác là giác ngộ do 12 nhân duyên. Đó là nghĩ sâu một chút.

Tôi viết một bài thi : Nghĩ sâu một chút.

*Không biểu diện
Biểu diện không chính kiến
Phật thật là
Không thể hiện
Nghĩ sâu chút nữa
Chẳng tùy tiện nào
Bịch bịch
Nghĩ chút nào
Thương thức Dao Trì yển.*

Chương IV- Chân Phật bát nhã tạng.

Có người như Chu Tuệ Phương, đem sinh hoạt một đời của tôi tóm tắt thành : Chân Phật bát nhã tạng.

Tôi nói đời tôi có 4 chuyện :

1/Viết lách

2/Vẽ

3/Tu pháp

4/Hoằng pháp.

Chỉ có thể thôi. Họ nói không chỉ thế, toàn bộ tác động đến đệ tử, quần chúng, các sắc dân, toàn chúng sinh.

Tôi hỏi :

-Làm sao tác động ?

-Nhường mắt chờ xem.

Chân Phật bát nhã tạng là tinh hoa, có nhiều người nghe mà không thấy. Có rất nhiều sai biệt, có nhiều biểu hiện quang minh, cũng có nhiều ả mạo. Họ lấy một câu của tôi, hoặc một câu lời vàng hay một câu chân thật mà suy ra. Như Phật quang, linh quang, bạch quang. Chân Phật bát nhã tạng không chỉ là sách, vô số pháp chân đế. Thậm chí thi, từ, ca vũ. Thậm chí kim cương chương, kim cương côn. Còn có bạch liên phiên tạng.

Tôi làm một bài thi : Chân Phật bát nhã tạng :

*Chẳng kể là biết rõ
 Hãy còn
 Trí tuệ non kém
 Nhưng đều là ta người một phần
 Cũng kể là giải phóng tâm linh đó
 Cũng là giải phóng khôn cảm ra
 Nhưng tất cả đều đẹp đẽ
 Đặc biệt là
 Chân Phật bát nhã tạng
 Nơi mọi người chỉ chính nhiều nha !*